

Ικεσία στις Μούσες

Μούσες, δεν σας ζητώ την έμπνευση να γράφω ραψωδίες
μήτε κι επιζητώ χορούς και Ιστορίας κωμωδίες
ούτε των λιβαδιών τα όμορφα τοπία να υμνήσω
ή τον σαλταρισμένο Έρωτα να πάρω το ξωπίσω.

Έχω στην δούλεψή μου όργανο να σεργιανώ την Πλάση
κι όποια στιγμή του Χρόνου ρέγομαι να κάνω μία στάση.

Έτσι, στην Γκίζα είδα Φαραώ την Σφίγγα να υψώνει
και σε ουρανοφρύδι Άνδρων των Ίνκας το μπαλκόνι.

Είδα καταστροφές απόλυτες σε πόλεις της Ασίας
κι άνθρωπο στη Σελήνη. Είδα το κουκούτσι της ουσίας.

Πιότερο όλων συγκλονίστηκα από την αδικία
πάνω στους εργαζόμενους, από στυγνή αυθαιρεσία.

Μούσες, σας παρακαλώ, φωτίστε τους Ηγέτες Λαών
ν' αναθεωρήσουν τους στόχους τους υπέρ των πολιτών.

Έπειτα αναζητείστε ψάλτη νέο, λόγου αφύ,
μέλπη και εγκώμια όμορφα να άδει δουλευτή.

Πρώτη τον Αρχηγό των Πρώτων να καλέσεις, Καλλιόπη.

Έχεις την επική φωνή να αναστρέψεις την απόχη.

Μούσα της Ιστορίας, θύμισε στην Ρώσικη αρκούδα:

Κλέος κρύβει το όνομά της, όχι πατημένη φλούδα.

Τέρψε με κοτσυφιού στιχάκια το Δου Νου Του μας, Ευτέρπη,
ίσως και αποβάλει κάπως την χολή που το κατέχει.

Θάλεια, ξεπερνώντας σκόπελους, στον Γάλλο να θυμίσεις:

Ώρα ν' ανακινεί ζητήματα της δέσης και της λύσης.

Κρίματα Γερμανού καλείσαι ν' αναιρέσεις, Τερψιχόρη,
στήνοντας βακχικό χορό «Γιος μετανάστη - Ντόπια κόρη».

Άκακη να εκφέρεις γνώμη στον Κινέζο, Μελλομένη,
άδοντας τραγωδία «Βάσανο βουνό σε περιμένει».

Στίχους ερωτικούς να άδεις Ερατώ στον Γιαπωνέζο,
ώσπου να αποσπάσεις δήλωση «Το γιεν μου δεν το παίζω!»

Ύμνους στον Βρετανό προσάρμοσε ανιέρου παρία,
όσο εκείνος δρα, Πολύμνια, στυγνά στην πλεμπαρία.

Δίδαξε, Ουρανία, πάραυτα σωστή Αστρονομία.

Έχασε, πια, ο Καναδός την πρωτινή του την πορεία.

Δία και Μνημοσύνης κόρες, οι συμπαντικές σας χάρες
φως εκτυφλωτικό να ρίχνουν στων στενόμυαλων τις κάρες.

Η ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΙΑ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

απονέμει στον Μετήλλια Γεώργιο

το βραβείο ;;

του Ζ' Παγκόσμιου Ποιητικού Διαγωνισμού
της ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ (2018) για το ποίημα

ΙΚΕΣΙΑ ΣΤΙΣ ΜΟΥΣΕΣ